

Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaostolle

Lausuntopyyntö HE 59/2015 vp

HALLITUKSEN ESITYS EDUSKUNNALLE LAIKSI ELINKEINOTULON VEROTTAMISESTA ANNETUN LAIN 6 a §:n MUUTTAMISESTA

Finanssialan Keskusliitto (FK) suhtautuu, kuten jo aiemmin valtiovarainministeriölle annetusta luonnosta koskevasta lausunnostakin ilmenee, lähtökohtaisesti myönteisesti veronkiertoa ja perusteettomien veroetujen saavuttamista torjuviin hankkeisiin. Käytännössä ehdotettu säännösmuutos voi kuitenkin johtaa tilanteisiin, joissa finanssialan toimijoille aiheutuu kohtuutonta hallinnollista taakkaa.

Ehdotetun EVL 6 a §:n muutoksen mukaan yhteisöjen saamat osingot olisivat veronalaista tuloa siltä osin kuin ne olisivat osinkoa jakavan yhteisön verotuksessa vähennyskelpoisia. Tämä koskisi nyt aiotun sanamuodon mukaan kaikkia osinkoja riippumatta omistussuudesta ja siitä, mistä maasta (ETA-valtiosta/ETA:n ulkopuolisesta valtiosta) osingot on saatu.

Ehdotuksen taustalla on emo-tytäryhtiödirektiivin muutos, jossa osingon verovapauden edellytyksenä on, että tytäryhtiö ei voi tehdä verotuksessaan jakamastaan voitosta erillistä verovähennystä. Emo-tytäryhtiödirektiiviä sovelletaan niissä tilanteissa, joissa osingonsaaja omistaa vähintään 10 % osinkoa jakavasta yhtiöstä.

FK pitää kannatettavana muutoksen taustalla olevaa pyrkimystä estää perusteettomia veroetuja. Esityksen sanamuodon mukaan sijoittajana olevan yhteisön olisi kuitenkin periaatteessa aina selvítettävä kaikkien saamiensa osinkojen osalta osingonjakajan vähennysoikeutta koskeva tilanne. Näin olisi siis tilanne myös vaihto- ja sijoitusomaisuusosinkojen osalta.

Hallituksen esityksessä todetaan, että monissa tilanteissa em. tiedot voidaan todennäköisesti hankkia ilman kohtuutonta haittaa tai ne ovat jo verovelvollisella. Kuitenkin silloin kun on kyse tavallisesta sijoitustoiminnasta, siis vaihto-omaisuuteen taikka sijoitusomaisuuteen luettavista portfolio-sijoituksista, tämä ei pidä paikkaansa.

Sijoittajana toimivalla yhteisöllä voi olla osinkotuloa lukuisista yhtiöistä, ja vähennyskelpoisuutta koskeva selvitys tulisi tehdä kaikista osingoista riippumatta siitä, minkälaisista varoista ne on jaettu. Tällöin on käytännössä täysin mahdotonta pystyä selvittämään kunkin liikkeeseenlaskijan osalta, miten osinkoa kohdellaan asianomaisen maan verotuksessa. Tällaisten selvitysten tekeminen aiheuttaisi kohtuutonta hallinnollista taakkaa finanssialan toimijoille, eikä tietoja välttämättä ole yleisistä lähteistä edes saatavilla.

Lainsäädäntöön ei tule ottaa sellaisia velvoitteita, joita verovelvollinen ei käytännössä pysty täyttämään. Esiitetty muutos tulisi tämän vuoksi rajata koskemaan vain yli 10 % omistusosuuden ylittäviä tilanteita.

EVL 6 a §:ään esitetään lisättäväksi yleinen väärinkäytön estämistä koskeva säännös. Perustelujen mukaan säännös voisi tulla sovellettavaksi esimerkiksi tilanteessa, jossa yhteisöt ovat itsessään aitoja, mutta joissa voitonjaon perusteena olevien osuuksien ei katsota tosiasiaassa kuuluvan kyseiselle osingonsaajalle, joka on sijoittunut jäsenvaltioon. Ilman tarkempaa ohjausta tämä tulee mitä todennäköisimmin johtamaan vaikeisiin tulkinnallisiin tilanteisiin ja siten heikentää myös verovelvollisten oikeusvarmuutta.

Erillisen emo-tytäryhtiöosinkoihin liittyvän veronkiertosäännöksen tarpeellisuus voidaan perustellusti kyseenalaistaa, kun verotusmenettelylaissa on yleinen veronkiertosäännös (VML 28 §). Esiityksen tekstistä käy selvästi ilmi, että direktiivin vaatimus on minimisäännös ja otettu siihen vain sen vuoksi, että kaikilla jäsenvaltioilla ei ole väärinkäytön estämiseen tarkoitettuja kansallisia säännöksiä tai sopimusmääräyksiä. Verotusmenettelylain säännös on kattava ja siitä on, myös aiemmin voimassa olleen verotuslain vastaava säännös huomioon ottaen, olemassa runsaasti oikeuskäytäntöä ja muuta tulkinta-aineistoa.

FINANSSIALAN KESKUSLIITTO

Esko Kivisaari

Varatoimitusjohtaja